

Manual de militància lingüística

Fa una quinzena d'anys, el filòleg i activista cultural gironí David Pagès i Cassú començà a recopilar cites que tingueren a veure amb el conreu i el foment de la llengua. Amb el temps, reuní material suficient per fer un llibre d'idees en positiu que va camí de la tercera edició: *500 raons per parlar català*.

DAVID PAGÈS

Per què és tan important continuar lluitant pel manteniment de la llengua catalana? Sembla una pregunta carregada d'obvietat, però de tant en tant convé omplir la motxilla d'arguments. Els arguments de polítics, escriptors, activistes lingüístics o gent del món de la cultura o l'ensenyament que han dit alguna cosa amb relació al conreu i l'estima per la llengua catalana apareixen en *500 raons per parlar català* (CCG Edicions, 2011). Però també les raons d'immigrants de primera i segona generació, empresaris, cuiners, juristes, psicòlegs o, fins i tot, esportistes. Gent coneguda, molt coneguda, i completament anònima, d'ací i d'allà, fa la seua aportació a un llibre que va començar amb aquella recerca moguda "per la passió per la llengua catalana i com a suport a la meua tasca de docent, conferenciant i escriptor", explica David Pagès, autor de dos llibres de relats i un altre d'articles que no van tenir, ni de bon tros, la incidència d'un volum nascut de la recerca

"Pretenia generar un estat d'ànim positiu respecte del futur de la llengua catalana"

i també de la intenció de "prestigiar i fomentar la llengua catalana".

Amb la desimboltura que li dona haver fet ja vora una trentena de presentacions arreu dels Països Catalans, Pagès desglossa aquest objectiu en quatre eixos concrets. De primeres, "explicar per què és tan important la llengua per a un poble, entenent això com els països de llengua catalana". Relacionat amb això, "deixar clar que la llengua és perfectament vàlida per a tots els camps de la vida professional i, al mateix temps, patrimoni comú de tots els territoris on

es parla". Altrament, la intenció del llibre és "fer la llengua atractiva per als joves i els nouvinguts", en referència a dos sectors cabdals per a la supervivència lingüística.

Sent important tot allò, el volum defuig l'actitud ploramiques i pessimista que, sovint, malbarata les bones intencions. "El que pretenia era tractar de generar un estat d'ànim positiu respecte al futur de la llengua. Hi ha dificultats, però podem mirar el futur amb ulleres positives. El futur del català no està escrit enlloc, depèn de tots plegats", argumenta Pagès, que també incideix en el tarannà transversal del llibre, on apareixen cites de persones de diferents estrats, ideologies, ocupacions i territoris.

Aquestes són, diguem-ne, les intencions de partida. Però, tal vegada, l'argument que creua tot el llibre és que el català "és l'expressió de l'ànima del nostre poble", en paraules del lingüista Joan Coromines, un concepte que és visitat per diferents persones en les cites recollides per Pagès. O, expressat d'una altra manera, com ho diu la política mallorquina Joana Barceló, en una cita que finalment no és al llibre, la llengua "és el fil conductor que lliga les diferents generacions".

Comptat i debatut, en el tema de la defensa de la llengua "hem de tirar endavant en positiu i amb joia", resumeix un autor satisfet de la resposta del llibre ("he anat a presentar-lo fins i tot a un casal català de Suïssa", explica, amb un punt d'orgull), però també de l'experiència personal que ha implicat. Satisfaccions com ara veure les seues cites diàriament al butlletí electrònic d'informació lingüística *InfoMigjorn*, "la qual cosa ha donat una difusió extraordinària al llibre", reconeix Pagès, o rebre un reconeixement important com ara el premi Aina Moll de l'Obra Cultural Balear.

Xavier Aliaga